

POSTANOWIENIE

Dnia 6 maja 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Krzysztof Pietrzykowski
(przewodniczący, sprawozdawca)
SSN Wojciech Katner
SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie z powództwa "C. Projekt" Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością
przeciwko Iwonie K. i Zdzisławowi K.
o zapłatę i ochronę praw autorskich,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 6 maja 2011 r.,
zażalenia strony powodowej i pozwanych
na postanowienie o kosztach zawarte w wyroku Sądu Apelacyjnego
z dnia 30 czerwca 2010 r.,

- 1. odrzuca zażalenie powódki w części dotyczącej punktów I. 4 i III. zaskarżonego wyroku, a w pozostałym zakresie oddala zażalenie;**
- 2. odrzuca zażalenie pozwanych.**

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny w punkcie I. 4. wyroku z dnia 30 czerwca 2010 r. zasądził od powódki na rzecz pozwanych solidarnie kwotę 3 276 zł tytułem kosztów procesu, w punkcie II nakazał pobrać od powódki na rzecz Skarbu Państwa kwotę 4 607 zł tytułem wydatków, a w punkcie IV zasądził od powódki na rzecz pozwanych kwotę 21 030 zł tytułem kosztów postępowania apelacyjnego. Powódka wniosła zażalenie na rozstrzygnięcia zamieszczone w punktach I. 4., III i IV wyroku, a pozwani wnieśli zażalenie na rozstrzygnięcie zamieszczone w punkcie I. 4. wyroku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W niniejszej sprawie, dotyczącej naruszenia praw autorskich do projektu architektonicznego, powódka domagała się zapłaty 300 000 zł. Sąd I instancji uwzględnił powództwo w całości i zasądził koszty postępowania. Sąd II instancji uwzględnił w części apelację pozwanych. Ocenił, że powódka wygrała w ok. 9% wartości podnoszonego roszczenia, natomiast przegrała w ok. 91%. Zgodnie z art. 100 k.p.c. w takim też stosunku rozdzielił koszty postępowania.

Według art. 394¹ § 1 k.p.c., zażalenie do Sądu Najwyższego w zakresie rozstrzygnięcia o kosztach postępowania przysługuje jedynie co do kosztów procesu, które nie były przedmiotem rozstrzygnięcia sądu pierwszej instancji (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 21 kwietnia 2010 r., V CZ 219/10, z dnia 16 czerwca 2010 r., I CZ 30/10, z dnia 23 czerwca 2010 r., II CZ 7/10, z dnia 24 września 2010 r., IV CZ 60/10, z dnia 27 października 2010 r., V CZ 69/10 i z dnia 3 grudnia 2010 r., I CZ 122/10).

Sąd Najwyższy bada zatem jedynie rozstrzygnięcie o kosztach za postępowanie odwoławcze (pkt IV sentencji wyroku). Powódka poniosła koszty w wysokości 5 670, a pozwani koszty w wysokości 23 670 zł. Zgodnie z przyjętą przez Sąd Apelacyjny regułą procentowego rozkładu kosztów, powódka powinna mieć zrekompensowane 9% poniesionych kosztów, a więc 510 zł, zaś pozwani – 91%, a więc 21 540 zł. Rozstrzygnięcie Sądu Apelacyjnego nie budzi zatem zastrzeżeń.

Zażalenie powódki dotyczy trzech punktów wyroku Sądu Apelacyjnego. Po pierwsze, powódka żąda zmiany orzeczenia o kosztach postępowania

w pierwszej instancji. W tym zakresie zażalenie podlega odrzuceniu. Po drugie, powódka domaga się zwrotu wydatków (w związku z opinią biegłego) oraz zasądzenia kosztów za postępowanie w drugiej instancji. W tym zakresie zażalenie podlega oddaleniu jako bezzasadne. Wskazane przez powódkę argumenty w znacznej mierze odnoszą się do orzeczenia o kosztach przez sąd pierwszej instancji, a w tym zakresie, co zaznaczano, zażalenie podlega odrzuceniu. Poza tym powołany przez powódkę art. 102 k.p.c. dotyczy przypadków szczególnie uzasadnionych, do których nie należy sytuacja, gdy powódka ma trudności z oszacowaniem wysokości szkody i zmienia wysokość dochodzonego roszczenia (początkowo żądała zasądzenia 100 000 zł), przez co w znacznym procencie przegrywa sprawę. Na tle stanu faktycznego brak jest więc podstaw do odstąpienia od zasady proporcjonalnego rozdzielenia kosztów postępowania. Ponadto, odmiennie niż twierdzi powódka, na zasądzenie wysokości kosztów nie ma wpływu to, czy merytorycznie miała ona rację, lecz to, w jakiej wysokości określiła swoje żądanie.

Zażalenie pozwanych dotyczy rozstrzygnięcia o kosztach postępowania za pierwszą instancję (pkt I. 4 wyroku), podlega zatem odrzuceniu.

Z przedstawionych powodów orzeczono, jak w sentencji (art. 394¹ § 1 pkt 2 i § 3 w związku z art. 398¹⁴ oraz art. 394¹ § 3 w związku z art. 398²¹, art. 397 § 2, art. 373 i art. 370 k.p.c.).